

Maade har været Bud efter det. Nej, hvis man vil sige, at der har været Bud efter det, maa man i saa Henseende gaa tilbage til Tiden forud for Lovforslagets Fremsettelse. Man vilde jo ellers ogsaa kunne sige, at der i den Holdning, Flertallet i Folketinget, som stemte for Lovforslaget, havde indtaget, laa, at der havde været Bud efter det! Den Slags Beviser synes jeg ikke kan gælde. — Saa fremhævede Indenrigsministeren, at en meget væsentlig Grund til at fremkomme med Lovforslaget, var den, at der nu er saa stærk Efterspørgsel efter Jurister. Men jeg begriber ikke, hvorfor den højtærede Minister mener at kunne fremsætte en saadan Udtalelse. Lad os nu tænke os, at der var et eller to Amtmandsembeder, der blev besat med Folk, som ikke var Jurister. Hvad skulde det dog kunne nytte i Henseende til at afhjælpe Mangelen paa Jurister til andre Hverv? Det vil neppe nytte noget, og jeg har den Tro, at Amtmandsembederne naar vi nok at faa besat, selv om der skal blive Mangel paa Jurister andre Steder. — Saa fremkom den højtærede Minister med adskillige Udtalelser vedrørende Politikeres Adgang til at beklæde Amtmandsstillinger, og han mente, og fremførte mange Eksempler paa det, at tidligere Politikere kunde egne sig fortrinligt til at beklæde Amtmandsembeder. Det tror jeg, Ministeren kan have nogen Ret i, men det, som jeg fremhævede før, var heller ikke, at Politikere var helt umulige som Amtmænd, selvfølgelig ikke, men jeg mente, at fordi en Mand havde været Politiker og været Minister, var han ikke derved kommet i Besiddelse af noget, der gav ham fortrinnsvis Adgang til at blive Amtmand. Det tror jeg er rigtigt. Givet er det i alt Fald, at naar det er forhenværende Ministre, forhenværende Politikere, som har deltaget stærkt i politiske Bevægelser, der bliver Amtmænd, maa de nødvendigvis holde sig saa neutrale som muligt paa det politiske Omraade, for ellers tror jeg, at det Hverv, de skal udføre, vil lide alt for stor Skade.

Til Slutning skal jeg kun sige til den højtærede Indenrigsminister, at det forekommer mig, han har nogen Tilbøjelighed til og ogsaa gør sig nogen Anstrengelse for at slaa dette Spørgsmaal op til et partipolitisk Spørgsmaal. Den højtærede Minister har adskillige Gange fremhævet, at det var et gammelt demokratisk Ønske, og det var et Ønske, som Venstre tidligere havde næret, at vi skulde frem ad denne Vej, og som en Modsætning til vor Stil-

ling nu for Tiden fremhæver Ministeren sin egen Stilling, sit eget Ønske om at faa udrettet noget paa dette Omraade. Jeg tror ikke, det vil lykkes for den højtærede Minister at faa lavet dette Spørgsmaal til et partipolitisk Spørgsmaal, og han møder jo ogsaa den ret store Vanskelighed, hvis han vil bestræbe sig for at opnaa noget i denne Henseende, at han, saa vidt mig bekendt, har adskillige Partifæller, som sidder i det juridiske Fakultet og har været med til at underskrive den Henvendelse, som Fakultetet har sendt til Rigsdagen angaaende det foreliggende Lovforslag. Nej, Hovedsagen for vort Vedkommende er dette, at den nuværende Ordning føler Befolkningen sig gennemgaaende tilfreds med, og naar der er en Virksomhed, som gaar godt, og som Befolkningen nærer Tillid til, skal man ikke pille ved den mere end allerhøjest nødvendigt.

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har intet som helst Ønske haft om at slaa dette Spørgsmaal op til et partipolitisk Spørgsmaal. Jeg har næret den Tro — efter den Behandling, denne Sag fik i det sønderjyske Udvalg, og seende paa, hvorledes Udviklingen overhovedet har været her i Landet —, at dette Forslag vilde faa en ganske let Gang gennem Rigsdagen. Det overraskede mig derfor heller ikke, at et konservativt Blad en Dag eller to efter, at dette Lovforslag var fremsat, erklærede, at dette Forslag vilde selvfølgelig gaa ganske let gennem Rigsdagen. At senere Bladet, da det har set Partiets Stilling, har fortrudt sin Stilling og nu ivrigt bekæmper Forslaget, er noget andet. Jeg forelagde da ogsaa Lovforslaget som et ganske sagligt Spørgsmaal og blev ved Behandlingen af det i allerhøjeste Grad forundret, da det ærede Medlem fra AsSENS (Klaus Berntsen), som var Ordfører for Venstre i Folketinget, angav sit Partis Stilling til det. Hvis der er kommet Partipolitik ind i det, saa stammer det altsaa fra den Gang, to Partier tog den Beslutning, at de vilde stemme partipolitisk imod det, og navnlig da et Parti tog denne Stilling, skønt Partiet principielt ifølge hele sin Fortid var knyttet til den Udvikling, som dette Forslag er et Resultat af. Men det er jo muligt, at vi kan faa det ud af det partipolitiske igen — intet skulde være mig kærere —, og saa snart det ærede Medlem og jeg begynder sammen en grundig og omhyggelig Prøvelse af dette Lovforslag ud fra udelukkende saglige